

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3098. szám

4 oldal, 20 bani

1955. február 8. kedd

A népek harca megakadályozhatja az atomháboru kirobbantását

Irjuk alá!

Fehér papírlapok kezdtek meg körüljártak tartományunkban is az elmúlt héten. Fehér papírlapok, amelyekkel bekopogtatnak minden becsületes ember ajtaján nemre, nemzetségre való tekintet nélkül. Tartományunk békeszerető férfait és nőit, fiatalját és idősebbjét, közös akarat fűzi össze hazánk minden békeszerető emberével, taggabb értelemben pedig a világ valamennyi országának háborút gyűlölő népeivel. Hatalmas, világot átfogó erő ez, amely csodákra képes a háboru furiáival szemben. Az atomháboru, démonai meglőve roppannak össze a népkarát megsemmisítő sulya alatt.

Nem kétséges, hogy az a hatalmas lelkesedés, amely az aradtartományi békeharcbizottságának a Kultúrpalotában az elmúlt héten megtartott négyülésen megnyilvánult, az az öntudatos, harcos békeakarát, amelynek szombati gyűlésükön a „I. Ranghej” gyár dolgozói kifejezték azt, hogy az atomháboru elleni harcban a népek harca megakadályozhatja az atomháboru kirobbantását. A népek harca megakadályozhatja az atomháboru kirobbantását.

Napról-napra kétségbevonhatatlannak nyilvánulnak igazolják, hogy a nyugati országok atomőrültjei a világ egy részének, vagy nagyobb részének atomháboruval való megsemmisítésére készülődnek. Ezt a veszedelmes tömeggyilkoló eszközt volt nácitábornokok kezébe akarják adni, akik már az elmúlt világháborúban is hozzájárultak volna az atomháboruhoz, ha birtokukban lett volna.

Akadhatnak olyan emberek, akik úgy gondolkoznak, hogy saját erejük kevés az atomkalandorok tervei ellen megakadályozására. Szükséges meggyőznünk mindenkit arról a hatalmas eredményről, amelyet a béke hívei együttes állásfoglalásukkal eddig is elértek a világpolitika színterén. Elégseges rámutatunk arra, hogy csak a népek közös állásfoglalása akadályozta meg az amerikai imperialistákat abban, hogy a koreai és indokínai háborúban felhasználják azt a fegyvert, amelyet a múlt világháború végén Japánban minden lelkiismeretfurdalás nélkül fordítottak becses asszonyok, gyermekek, aggro elpusztítására. Nem tekintették az emberi élet értékét akkor sem, amikor a Csendes-óceán szigetén végezték atomkísérleteikkel számos békes ember kinos halálát okozták.

Csupán a Béke Világtanács stockholmi ülésének felhívására gyűjtött aláírások százezrei fogták le a Kóreában az atom kalandorainak kezét. Százezrek írták alá a népek határozatát, hogy háborus bűnösöknek kezelik azt a kormányt, amely elsőként merné felhasználni a tömegpusztító fegyvereket.

Minden tisztánlátó ember, a békeharcbizottságok valamennyi tagjának feladata, hogy minél szélesebb körben megmagyarázza: minden aláírás — számmazzék az bár ereje fogytán lévő aggasztván részektől kezdve is, — összetörtve egyesül és hatalmas erőssé válik a száz- és százmillió kezével, amelyet a világ minden sarkán élő fehér, fekete és sárgabőrű emberek írnak a Béke Világtanács felhívásai alá.

A vallásfelekezetek képviselői aláírták a felhívást

A Román Népköztársaság valamennyi vallásfelekezetének képviselői gyűlést tartottak a fővárosi Központi Egyetemi Könyvtár aulájában a Béke Világtanács bizottságának legutóbbi ülésének alkalmából.

A gyűlést Teocist Boloseneanu püspök, a román ortodox egyház pátriárkájának vikáriusának nyitotta meg, aki egyebek között ezeket mondta: „Mi, a Román Népköztársaság vallásfelekezetek képviselői, valamennyi békeszerető emberrel együtt úgy véljük, hogy szent kötelességünk hirdetni és szolgálni a békét, kötelességünk megvédeni mindazokat, akik pusztulást és mészárlást akarnak zúdítani az emberiségre.”

Vasile Stefan lelkész, pátriárkatusi tanácsos a Béke Világtanács bizottságának

Meg kell magyaráznunk, ha olyan emberrel találkozunk, aki még nem értette meg: A Béke Világtanácsnak a világ békeszerető embereinek intézett felhívásán százezrek aláírásával az atom- és hidrogénfegyverrel is hatalmasabb erővé kovásolódnak ezek a sorok:

„Egyes kormányok most atomháboru kirobbantására készülnek. Hozzá akarják szoktatni a népeket az atomháboru elkerülhetetlenségének gondolatához.

Az atomfegyver alkalmazása megsemmisítő háboruhoz vezetne.

Kijelentjük, hogy az a kormány, amely atomháborút robbant ki, elárthatja saját népe bizalmát, s földet minden nép fölött.

Szembeszegülünk azoknak, akik atomháborút készítenek elő.

Követeljük, hogy minden országban megsemmisítsék meg az atomfegyver készleteket, haladéktalanul szüntessék meg az atomfegyver gyártását.”

Természetesen tartományunkban is egymás kezéből veszik ki a tollat munkások, parasztok, értelmiségiek, egyházi férfiak, háztartásbeli nők, hogy nevéikkel pecsételjék meg a nagyszerű szavakat, amelyek a világ népeinek életéért érzett öntudatos felelősséget tükrözik.

Hazánk dolgozó népe az atomfegyver használatát elleni tiltakozás mellett lelemeli szavát Nyugat-Németország felfegyverzése ellen is, mert tapasztalatból tudja, hogy az imperialista Németország mindenkor veszedelmet jelentett Európa békeszerető népeire, így hazánk népeire is.

Erdőnkbe vetett bizalmunkat fokozza az a tudat, hogy a békéért vívott küzdelem élen a szocializmus, demokrácia, a béke hatalmas elharcosa, a Szovjetunió halad. A Szovjetunió, mint tudjuk, példát mutatott a világnak, amikor kijelentette: kész az 1955-ben összehívandó nemzetközi értekezlet előtt jelentést tenni a Szovjetunió első ipari atomvillanyelétről és annak munkájáról. A Szovjetunió volt az első, amely segítséget nyújt más országoknak, így hazánk is, az atomfizikai kutatások terén, rendelkezésünkre bocsátva és a téren szerzett gazdag tapasztalatait.

Európa népei tisztán látják: a Szovjetunió az egyedüli, nagyhatalom, amely Németország békés egyesítésével, az európai népek kollektív biztonságának megővására törekszik. Az a nyilatkozat, amelyet a Szovjetunió közzétett a német kérdés békés megoldása érdekében tett, alkalmas arra, hogy — elfogadása esetén — az európai kollektív biztonság szavatolásának alapját képezze.

Aláírásunkkal a nagyszerű politikai vonal mellett szavazunk. Legyen tehát a Béke Világtanács felhívására gyűjtött aláírás kampány egyben hatalmas méretű népszavazás hazánkban is, amellyel dolgozó népünk hitet tesz a béke mellett.

A párt- és a tömegszervezeti aktivisták, a békeharcbizottságok tagjai tartományunkban használják fel a Béke Világtanács felhívására gyűjtött aláírás kampányt széleskörű felvilágosító tevékenységre, hogy tartományunk legelégültebb falujában is tisztán lássák az emberek, milyen rettenetes merényletre készülnek az emberiség ellen a nyugati imperialisták és milyen hatalmas támogatónak a világ békeszerető emberei a Szovjetunióban, a békéért folyó harc zászlóvivőjében.

Legyen jelszavunk a mind szélesebben kibontakozó aláírás kampányban: Aláírjuk a saját és családunk életének biztonságát követelő önkényt, az élni akarás történelmi dokumentumát.

A gyűlés valamennyi résztvevője aláírta ezután az atomfegyver betiltatásáról szóló bécsi felhívást.

Minden erőmből kiáltom: NEM!

Szavakkal alig lehet kifejezni a gyűlöletet, amely becsületes orvos szívét tölti el az imperialistákkal szemben, akik az atom-, hidrogén- és más tömeggyilkolásra szánt fegyvernek létjogosultságot akarnak teremteni egy esetleges háborúban. Teljes egészében elfogadom a Béke Világtanács felhívásában foglalt szavakat: háborus bűnösöként bélyegezzük meg azokat a kormányokat, amely az atomi emberek pusztítására akarják felhasználni.

A Szovjetunió nagylelkűsége lehetővé teszi, hogy a létesítendő atomtelepek hazánkban is előállíthassunk izotópokat. Így hazánk cselekvő módon kapcsolódhat be a világot átfogó tudományos kísérletekbe, amelyeknek eredményei az egész emberiség számára szebb és boldogabb jövőt biztosíthatnak.

Meggyőződésem, hogy a becsületes tudósok szerte a világon egyformán gondolkodnak és a lelkiismeretes orvos szívét a világ minden táján ugyanaz az érzés tölti el: felvenni a harcot a halállal, küzdeni az emberek életéért. Lehet-e megdöbbenőbb hír egy orvos számára, mint amilyen az atomfegyverek Japánban történt használatát volt, vagy pedig a bikini kísérletek, amelyek békés japán halászok hosszú és kinos szenvedését, majd halálát okozták?

Lehet-e ölbetét kézzel szemlélni a gonoszlelkűket és az egész világra való kiterjesztésének terveit? Minden erőmből kiáltom: NEM!

Egyre fokozott harcunkat a galád tervek véghezvitelére ellen és meggyőződésem, hogy e harc nem maradhat eredménytelen. Eredményt járt a világ népeinek állásfoglalása a Béke Világtanács stockholmi felhívásával kapcsolatosan is, mert a százezrek aláírása lefogta az atomőrült kezét Kóreában is.

Nem nézheti tétlenül a népek soráért felelősséget érző ember a Nyugat-Németország felfegyverzésének tervét sem. Sohasem felejtjük el azt a ténnyet, hogy az atomfegyver az imperializmus nácit fenevadja okozta, mindenütt, ahova lábukat beletették. Követeljük tehát, hogy a Szovjetunió nyilatkozatában foglalt javaslatok alapján tartassanak szabad választásokat Németországban, teremtsék meg az egységes, békeszerető, demokratikus Németországot, amelynek nem szabad többé az Európa népei feje fölött lebegő kard szerepét betöltenie, hanem egyik pillérévé kell válnia a népek biztonságáért, nyugalmaért vívott harcban.

Lelekesdéssel írom alá a Béke Világtanács felhívását.

Dr. Wiener Imre,
őorvos.

Az atomfegyver használata elleni tiltakozó gyűlés a „I. Ranghej” gyárban

Szombat délután, amikor a „I. Ranghej” gyár dolgozói letelek a szerszámot, vagy átdáták a gépet a következő váltásnak, s elindultak az emeleten levő vörös terem felé, hogy az atomfegyverek használatát elleni tiltakozás alá írják nevüket, mindegyikük lelkében ott égett a mélyről jövő méltatlankodás: hogy tíz évvel a második világháboru befejezése után az imperialista mesterkedések az eddigénél is szörnyűbb méretű pusztulást akarják sodorni a világot.

A gyár nagy vörös terme pár perc alatt megtelt dolgozókkal, férfiakkal, nőkkel. Ligeti Aladár, az üzemi békeharcbizottság elnöke ismertette a gyűlés napirendjét és célját. Rámutatott a béke világmozgalom eddig elért eredményeire és arra a vitathatatlan tényre, hogy a béke erői nagynak, mint a rombolás erői. Az atomfegyverek használata elleni tiltakozó mozgalomnak éppen úgy meg kell hoznia a maga eredményeit, mint ahogyan az addigi akciók is sikerrel jártak és egy táborba vonták a békét követelő dolgozókat millióit. Ligeti elvtárs ezután átadta a szót Szántai Zoltán munkásnak, aki kifejtette, hogy a nemzetközi politika sikkján kialakult jelenlegi helyzet szükségessé teszi a népek békeharcbizottságának felállítását. Mialatt a Szovjetunió a nemzetközi feszültség enyhítésén, a békés meggyezések lehetőségének megteremtésén fáradozott, addig az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kormányai új mesterkedésekkel veszélyeztették a békét.

A népek, békéjük és biztonságuk ellen elkövetett merényletnek tekintik a Wehrmacht feltámasztását is. Ezért ellenzik a Nyugat-Németország felfegyverzésére vonatkozó törekvéseket.

Nyugat-Németország újrafelfegyverzését még meg lehet akadályozni.

Vegyetek részt eltökélten a földkerekség száz- és százmilliónak az atomháboru előkészítése elleni harcában és írjátok alá a Béke Világtanács felhívását!

(A Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottságának felhívásából.)

„Nem akarom, hogy gyermekeim megismerjék a háboru borzalmait!”

Leirhatatlan örömmel olvastam a Béke Világtanács és a Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottságának felhívását. Mindkettő arra ösztönzi a világ becsületes békeszerető embereit, hogy tevékenyen részt vegyenek a békeharcban, aláírják a Béke Világtanács felhívását.

Lippán az első között leszek, akik aláírják ezt a történelmi jelentőségű felhívást. Elmondhatom, hogy azok közé tartozom, akik igen sokat szenvedtek a háborúban. Amellett a fronton súlyosan megsebesültem, családom odahaza szenvedett, mert hiányzott a kenyérkereső. Mégcsak negyvenöt éves vagyok és rokkantasságom nyolcvan százalékos.

Két gyermekem van. Lányom tizennyolc éves és az állam költségén végezte el Lippán a kertészeti és szőlészeti műszaki középiskolát. Fiaomkám mindössze hat esztendősen. Nem akarom, hogy gyermekeim megismerjék a háboru borzalmait sem most, sem később! Nem akarom, hogy fiam, ha felnő és katonaköteles lesz, a frontra kerüljön és az eddigieknél még borzalmasabb háborúban vegyen részt. Családom jóléért, gyermekeim életének megvédéséért írom tehát alá az első között a Béke Világtanács felhívását.

A háboru után népi demokratikus rendszerünk szerellettelen gondoskodott rólam. A lippai „December 21” szövetkezet lagja vagyok és egy dohánytőzsdét vezetek. Ugyanott alkalmam nyílik arra is, hogy továbbfolytassam mesterségemet, az üvegyest. Aláírással tehát egyben életem megjavulása iránti hálámat is kifejezem.

A világ becsületes embereinek közös akaratát, határozott véleményét szövegi le a Béke Világtanács felhívása, amikor kimondja: „Felelősséget szavunkat mindazok ellen, akik atomháborút készítenek elő.” A Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottságának felhívása pedig kimondja: „Teljesen megtagadjuk a béke ügyét s a drága hazánk felvirágoztatásáért kifejtett erőfeszítéseink fokozásával erősítsük meg aláírásunkat a Béke Világtanács felhívásán.”

Aláírásomat én is telttelkel erősítem meg. A munkahelyemen odaadott tevékenységem fejtik ki s erre ösztönözöm leányomat is, aki az aradi vajgyár lippai kirendeltségénél dolgozik. Ugyanakkor résztveszek az említett felhívások széleskörű ismeretében, hogy Lippán is mindenki aláírja azt és tevékenyen kivége részt a béke megőrzéséért folyó nemes harcban.

Csermői Pál,
a „Petőfi Sándor” irodalmi kör elnöke.

Herling Lajos,
lippai hadirokkant

világ többi népeivel együtt, vizsautasítja a német militarizmus feltámasztására vonatkozó terveket. Nagyjelentőségű a tekintetben a nyugatnémetországi szakszervezetek kezdeményezése, hogy széleskörű mozgalom megindításával akadályozzák meg a német militarizmus ujjáéledését.

A Béke Világtanács Európa népeire intézett felhívásának ügyvetelti a békeszerető emberek támogatását. A „Nikosz Belojánnisz” brigád nevében vállalta

Szántai Zoltán elvtárs előadása után került sor az RNK Állandó Békevédelmi Bizottsága felhívásának felolvasására, majd a jelenlévő dolgozók közül többen hozzájárultak az atomfegyverek betiltatásának kérdéséhez. Majnók István elvtárs kijelentette, hogy a dolgozók mélyeséges felháborodásának és haragjának, hogy a két háboru okozta felmérhetetlen szenvedések után az imperialisták új háboru megindításán mesterkednek. Brigádja, a „Nikosz Belojánnisz” brigád nevében vállalta

munkatervének 150 százalékos teljesítését. Szavait a jelenlevő melegen megtapsolták. Sümei József arról beszélt, milyen aggodalmakat élt át a szülők, az atomháboru veszélyének tudatában, s mennyire minden becsületes ember szíve vágott befejtik ki az atomfegyver betiltatását követelő békedokumentumok.

Dehelean Vasile elvtárs monddta: „Nem akarunk megint hadüszvegyeket és hadiárakat látni. Nem akarjuk, hogy becsületes családok házaiba ismét beköszöntsön a gyász. Mindannyian aláírjuk a felhívást, mert ezzel is erősítjük a béke építményét.”

Lengyel István állami díjjal kitüntetett technikus a dolgozóknak a két világháboru alatt átélt szenvedéseiről beszélt. „Látam meghalni fiatalokat és öregeket, láttam elpusztulni egyetlen pillanat alatt bombasújtott otthonokat, amelyeket több évtizedes nehéz munka eredményeként építettek maguknak munkásemberek. Meg kell akadályozzuk azt a szörnyűséget, amit az emberiség ellenségei fel akarnak idézni!” — mondotta.

Rózsa Aliz

A közfogyasztási cikkek termelésének állandó növeléséért és minőségének javításáért

— A könnyüipari vállalatok vezetőinek értekezlete —

A pártnak és a kormánynak a jegyrendszeren és a fejadagon alapuló ellátási rendszer megszűntetésére vonatkozó határozata jelentős feladatokat jelöl meg a könnyüipari vállalatok számára a közfogyasztási cikkek termelésének növelése, a választék gazdagítása, a termelvények minőségének állandó javítása, valamint az önköltség csökkentése terén.

A megjelölt feladatok teljesítése céljából a közelmúltban értekezletet tartottak a könnyüipari vállalatok igazgatói, főmérnökei, alapszervezeti titkárai, IMSZ-titkárai, szakszerve-

zeti bizottságainak elnökei. Az értekezleten jelen volt Szenkovits Sándor elvtárs, könnyüipari miniszter, Raceanu I. elvtársnő, az RMP Központi Vezetőségének küldötte, Beldean Ioan elvtárs, a tartományi pártbizottság első titkára, Soós Elek elvtárs, a városi pártbizottság titkára.

Az alábbiakban részleteket közlünk az értekezleten elhangzott beszédekben, hozzászólásokból.

Műszaki-szervezési intézkedések a terv összes mutatószámainak teljesítéséért

Müttelmann Alfréd elvtárs beszédéből

A TEBA-gyár munkaközössége 1954-ben az évi értéktérvtet december 27-én befejezte. A munka termelékenysége 3,7 százalékkal növekedett. A fondóda mennyiségi tervét december 14-én, a szövődé pedig tervének minden mutatószámát december 31-ig valósította meg.

Ezeket az eredményeket úgy értük el, hogy a dolgozókat bevontuk a szocialista versenybe. Hozzájárult az eredmények eléréséhez az a tény is, hogy a dolgozók jó munkamódszereket sajátítottak el és több technikus-szervezési intézkedéssel segítettük őket. Például a vakcsévér bevezetése a szibír anyagoknál hozzájárult 30 szövőgépnél a termelékenységre 10 százalékos növeléséhez, 60 szövőgépnél álló gépcsoportnál pedig 4 százalékkal növekedett a fordulatszám. Az Illice Vlasov szovjet munkamódszer bevezetésével a holtidőt 5 százalékkal csökkentettük a megállapított normához viszonyítva. Ugyanakkor a Baskirov módszer bevezetésével megjavult a fonalak minősége. Az önköltség csökkentéséhez hozzájárult az a tény, hogy a szállítási kérdéseit saját eszközökkel oldottuk meg, a festékeket saját eljárásaink alapján készítettük el, stb. A múltévben helyezett üzembe az új fondót, amelynek csaknem valamennyi gépe

hazánkban készült. Nagyjelentőségű tény, hogy vállalatunk pamutfonódat kapott, abból a szempontból is, mert így eikerült egész sor szállítási költséggel kiküszöbölni, amely növelte az önköltségi árat. Az új pamutfonóda a szövődé ugyanakkor állandóan és gyorsabban látja el fonallal.

A vállalat tevékenységében az elmúlt évben egész sor hiba is volt. A festődében rendellenességek mutatkoztak, ami az anyagok vegyi kezelését illeti. Ez a hiányosság kihatással volt a munkára és a munka termelékenységére.

A vigony-fonalak minősége is sok kívánnivalót hagy maga után, mert a fonalak keverése rosszul történt, ezért több esetben szövött anyagaink minősége sem felelt meg a követelményeknek. A mi hibánk az, hogy nem kértük a kutatóintézetektől, hogy vegye kézbe a vigonyfonalak kérdését, keverésének megjavítását.

Az 1955. évi terv még nagyobb feladatokat állít elénk. A tervfeladatokban megjelölt célkitűzések eléréséért egész sor technikai, szervezési és politikai intézkedést hoztunk. Az intézkedési terv legfőbb célkitűzései: magas termelékenység elérése, a minőség megjavítása, az önköltség csökkentése, a választék kiszélesítése, a gyermeknek számára gyártott cikkek mennyiségének növelése.

A politikai munka jelentős tényező a termelési terv teljesítésében

Szabó Lajos elvtárs, a „Vörös Triko” gyár pártalapszervezete titkárnak beszédéből

Tudvalevő, hogy a terv teljesítése nagymértékben függ a pártalapszervezet politikai munkájától. Ezért a „Vörös Triko”-gyár pártalapszervezete a belső erőforrások fellátására és felhasználására, a munkafolyamat egyes szakaszainak gépesítésére mozgósította a gyár munkaközösségét.

A párttagokat a szakszervezeti csoportokba osztották el a ezek megbeszéltek a munkásokkal a legidősebb termelési kérdéseket, mint a minőség, a munkafegyelem, stb. A termelési terv teljesítését az alapszervezet időszakonként elemzte, hasonlóképpen a termelés menetét is. Az üzemi bizottság magasabb fokra emelte a szocialista versenyt, „egyetlen dolgozó se maradjon versenyen kívül” jelszóval. Ez hozzájárult a múltévi terv idő előtti teljesítéséhez.

A faliújság révén, valamint a szemléltető agitáció különböző formáival népszerűsítették az élenjáró dolgozók munkamódszereit. Megbírálták azokat, akik nem törekedtek normájuk teljesítésére, késleltették munkájuk elvégzését. Az alapszervezet politikai munkája hozzájárult ahhoz, hogy a vállalat tevékenysége, valamint a munkafegyelem megjavuljon és így többen a kullogók közül az élre törtek.

Az alapszervezet behatárolt foglalkoztatottainak megerősítésével. A múltévben tízenyolc tagjelöltet vett fel. Az alapszervezet azonban nem minden esetben használt helyes módszert a munkaközösség mozgósítására.

ra, a terv összes mutatószámainak teljesítéséért. Számos politikai-szervezési intézkedést tett az alapszervezet büroja a meghatározott feladatokat is tűzött ki minden kommunista számára, azonban elmulasztotta a feladatok teljesítésének ellenőrzését. Ez az oka annak, hogy a feladatok közül sokat nem teljesítették.

A gyár pártalapszervezete jelentős segítséget kapott a városi pártbizottság instruktorai útján. Nem mondhatjuk el ugyanezt azonban a tartományi pártbizottság aktivistáiról. Amikor Reiszfeld Viktor elvtárs például eljött vállalatunkba, a kapcsolatot csak az adminisztratív vezetőséggel vette fel, nem pedig az alapszervezet büroijával, hogy segítséget és irányítást adjon.

Ebben az évben nagy feladatok állnak vállalatunk előtt. Ezek a feladatok a párt és a kormánynak a jegyrendszeren és a fejadagon alapuló ellátási rendszer megszűntetésére vonatkozó határozatából erednek. A pártalapszervezet akciótervet dolgozott ki, ami azt bizonyítja, hogy az egész munkaközösséget mozgósította a feladatok teljesítésére. Így ez a terv termelési értekezletet irányzott elő, amelyen a munkások és technikusok megismerkednek az ideai tervfeladatokkal. Az alapszervezet, az üzemi bizottsággal együtt tapasztalatcserét szervezett a gyár két élenjáró osztálya, majd később a többi osztályok között, a legjobb módszerek általánosítása céljából, s ki fogja elemezni, hogy miként sikerült a munkaközösséget az erőforrások felkutatására mozgósítani.

Több figyelmet a feladatok ellenőrzésére

Soós Elek elvtárs beszédéből

Az önköltség ár helyzete mutatja meg, hogy egy vállalat hogyan tud gazdálkodni. Máraunk különböző iparvállalataiban a „Libertatea”, a „Vörös Triko”, a „December 30” és más gyárban még ma is léteznek súlyos hibák: a nyers- és segédanyagok pazarlása. Ezekért a hibákért első sorban a pártalapszervezetek a felelősek, mert nem nevezték a munkásokat, technikusokat a szocialista gazdálkodás szellemében. Az alapszervezetek szinte már megszokták ezeket a hibákat és nem küzdenek megszüntetésükért. Ha rá is mutatnak ezekre a mulasztásokra, nem követték nyomon, hogyan küszöbölték ki a hibákat.

A „Vörös Triko” pártalapszervezete elemzte ugyan a kérdést, hogy az IMSZ-tagok hogyan tevékenykednek az ifjúsági brigádokban és hogyan vesznek részt a szocialista versenyben. Azt azonban nem ellenőrizte, hogy az alapszervezet határozatát milyen mértékben váltották valóra és ennek nyomán mennyire javult meg a fiatalok munkája. Itt a városi pártbizottság instruktorai is hibát követtek el, mert nem követték nyomon a határozatok gyakorlatbaütemezését.

A pártalapszervezetek ezentúl kövessék figyelemmel a termelési kérdéseket, a feladatok és határozatok teljesítését.

Szebb mintájú és élénkebb színű textil anyagot

Tornea Dumitru elvtárs hozzászólása

A könnyüipari minisztérium aradi elosztó központja tulajdonképpen összekötő kapocsot jelent az ipari vállalatok és a kereskedelem között, tehát könnyebben megállapíthatja a vásárlók igényeit, kívánságait. Ezért

volna néhány megjegyezni valóm az aradi TEBA gyárban készített árucikkkel kapcsolatban. Megállapítottuk, hogy az egy színű szibír anyag nem felel meg a vásárlók igényeinek. Nem felel meg, mert a szibír anyag leg-

inkább a cserekereskedelemben a faliújságokhoz képest árucikk. Az egy színű anyag viszont nem elégíti ki a falu dolgozóinak ízlését. A szibír-anyag sokkal keresettebb lenne, ha mint többszínű festett árut bocsátanák a vásárlók rendelkezésére. Nem megfelelő a barchet és karton anyagok mintája sem. Ezek a textil-anyagok sokkal keresettebbek lennének, ha a vevők észrevételei alapján készítenék azokat.

A munka jobb megszervezéséért

Szenkovits Sándor elvtárs beszédéből

A könnyüipari minisztérium előtt fontos feladatok állnak. A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1953 augusztus 19–20-i bővített plenáris ülésén hozott határozatokban megszabott feladatok még nem valósultak meg teljes mértékben. A párt fontos feladatokat tűz ki valamennyi dolgozó elé, hogy növelje a közfogyasztási cikkek termelését, megjavítsa a minőséget, minél többféle választékot árul gyártson és csökkentse az önköltségi árat. Ezen az alapon állították össze az 1955. évi tervet. A terv megvalósításáért vívott harcban meg kell javítani a pártmunkát, olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek új lehetőségeket teremtenek a terv valamennyi mutatószámának teljesítésének biztosítására.

A könnyüipari minisztérium ellenőrzött szervezett Arad egyes vállalataiban. Az ellenőrzés során megállapítottuk, hogy a vállalatoknak nagy lehetőségeik vannak, a munkás és technikus munkaközösségeknek nagyszerű feltételek állnak rendelkezésükre a terv teljesítéséhez, sőt teljesítéséhez. Ugyanakkor számos hibát állapítottunk meg, elsősorban a munka megszervezésével kapcsolatban, ami fékezi a vállalatok tevékenységét. A „Gravura” vállalat például, amely nemrég került a könnyüipari minisztérium hatáskörébe, képzett munkásokkal rendelkezik, akik művészi mesterségüknek, számos művészi tárgyat képesek készíteni ezüstből és nikkeltől, mint például cigarettatartókat, stb. Itt azonban csak sportjelvényeket gyártanak, amelyeknek minősége alatta marad a vállalat lehetőségeinek. A választék „kiszélesítéséppen” konzervnyitókát gyártanak, ahelyett, hogy műtárgyakat állítanának elő. Ennek az az oka, hogy a dolgozók nem megfelelően foglalkoztatják. Találkoztam olyan tehetséges vésnökkel, aki mindent csinál, csak éppen vésni munkát nem. Ugyanakkor a munkahely megszervezése is sok kívánnivalót hagy maga után.

A helyett például, hogy külön széklet biztosított volna annak a munkásnak, aki a zománcozást végzi, ez a dolgozó a többi munkással együtt egy hosszú padon ül. Ha egyik közülük megmozdul, zavarja a többiét és ez a mozdulat tönkreteheti a jelvényt, amelynek emailrozása csaknem készen van. Teljes érdektelenség mutatkozik a gépek és a berendezések iránt is. A stanzin-gépet rozsdá marja. Az esztergályosok a gépeken kulcsokat és más alkatrészeket tartanak és ezek összekarcolják, rongálják a gépet.

A vállalat vezetősége, a pártalapszervezet intézkedjen, hogy a vállalat munkásai megfelelő tárgyakat gyártanak. Foglalkozzanak a munkások szakképzésével és használták ki a vállalat sok-sok lehetőségét.

A „Libertatea” gyárban hasonlóképpen jó munkás és technikus kollektívát találtunk. De a „Libertatea” vállalatnál is a munka megszervezése sok kívánnivalót hagy maga után. A vállalat lehetőségével és a munkások szakképzettségével nem áll arányban a gyártott cipő minősége. Sok pár cipőnél a fűzőlyukak nincsenek egyenlő távolságban egymással, a szerzők, amelyekkel a munkások dolgoznak, nem megfelelőek. A márvány, amelyre a bőrt ki simítják, lyukacsos és amikor kalapáccsal ráütnek, a bőrön megmaradnak a lyukakozta nyomok. A gyár munkaközösségének kötelessége, hogy még nagyobb figyelmet fordítson a gyermekcipők gyártására és ezek minőségének megjavítására. A munkásokat a technikusoknak segíteniük kell, hogy elsajátítsák a magasfokú technikát, mert csak ennek birtokában tudnak jó minőségű cipőket gyártani, amelyek megfelelnek a fogyasztók igényeinek.

ket gyártani, amelyek megfelelnek a fogyasztók igényeinek.

A „Vörös Triko” gyár jó eredményeket ért el, ami a termelési terv teljesítését illeti. Ez a feladat azonban nem volt túlságosan nehéz, mert a vállalatnak nagy lehetőségei vannak. Ezzel szemben a hulladékok nem értékesítik helyesen s nem kézikelenek a gyermekek részére megfelelő ruházati cikkek. Meg kell találni a lehetőséget, hogy csökkentse a nyersanyagpazarlást és a hulladékokat megfelelő termékek gyártására használják fel.

A TEBA gyár előtt fontos feladatok állnak, amelyeknek megvalósításához megvannak a lehetőségek. A vállalat vezetőségének azonban intézkednie kell, mert a munka nem

A pártszervezetek foglalkozzanak alaposabban a termelés kérdéseivel

Raceanu Ileana elvtársnő beszédéből

Azokban a vállalatokban, ahol ellenőrző munkát végeztünk, egész sor olyan megvalósítást találtunk, amelyek hozzájárultak a jegyrendszeren alapuló ellátási rendszer felszámolásához, a szabadforgalmu kereskedelemre való áttéréshez.

A pártalapszervezetek azonban nem ismerik eléggé alaposan a termelés kérdéseit. Az iparvállalatokban megengedhetetlen anyagpazarlás megy végbe és még most is előfordul, hogy silány minőségű árut készítenek. A „December 30” textilgyár pártbizottsága hathatós agitációs munkát fejt ki a nyersanyagpazarlás megszüntetéséért. A különböző osztályokon a következő jelmondatok olvashatók: „Elvtársak, ne pazaroljátok a textilanyagokat!”. Ugyanakkor azonban a segédanyagok pazarlásának kérdésével a pártbizottság nem foglalkozik. A „Vörös Triko” gyár minőségi ellenőrzőinek kezében még ma is keresztlümmek rosszminőségű anyagok, amelyek egyáltalán nem felelnek meg a követelményeknek. Az alapszervezet nem nevekte a minőségi ellenőrzőket nagyobb igényességre.

A pártalapszervezeteknek többet kell foglalkozniuk a párttagok nevelésével. Meg kell magyarázni nekik, hogy csak a párttagok teljesí-

folyik úgy, ahogyan kellene s jelenleg a szövődé tervén alul dolgozik.

A „December 30” textilüzemben, amely népgazdaságunk fontos vállalata, hasonlóképpen a nyersanyag, segédanyagok megengedhetetlen pazarlását állapítottuk meg. Egész sor olyan orsót dobálnak el, amelyekről a fonalat nem használták fel teljes mértékben. Hasonló pazarlás történik más anyagokkal is, amelyeket teljes egészében fel lehetett volna használni.

A hibák megszüntetéséért szükséges, hogy az alapszervezetek megjavítsák tevékenységüket s olyan intézkedéseket fogantossanak, amelyek fokozzák a munkások és technikusok szakmai színvonalát.

lészéval mutathatnak jó példát a dolgozóknak.

A „December 30” pártbizottsága és pártalapszervezetei nem nevelik a gyár technikusait és mérnökeit a munka iránti szocialista magatartásra. A technikusok és mérnökök nem tanúsítanak kellő érdeklődést a termelés iránt, nem küzdenek elég határozottan a hibák ellen. A gyár pártalapszervezeteinek meg kell változtatniuk eddigi munkamódszereiket, a technikusok, mérnökök nevelésére kell törekedniük, hogy minden tudásukkal küzdjenek a terv összes mutatószámainak teljesítéséért.

Az IMSZ alapszervezetekre az a nagy feladat hárul, hogy a munka iránti szeretetre és odaadásra neveljék az ifjúságot. Előfordul például, hogy szakmai iskolát végzett egyes ifjúságok nem szívesen dolgoznak a gépeken. Ezeket a fiatalokat a munka iránti szeretetre kell nevelni. Szervezzék számukra értekezleteket és segítsék őket, hogy minél rövidebb idő alatt elsajátíthassák az élenjáró munkamódszereit. A pártalapszervezeteknek határozottabb politikai felvilágosító tevékenységet kell kifejteniük, mozgósítaniuk kell a kommunisztákat, hogy ezáltal a tervfeladatok minél sikeresebben teljesítsék.

A pártszervezetek munkatervét kapcsolják szorosan a vállalatok sajátosságaihoz!

Beldean Ioan elvtárs beszédéből

A pártszervezetek feladata a népgazdaság valamennyi ágában mozgósítani a dolgozókat az önköltség csökkentésére, a termelékenység növelésére s a választék bővítésére. Ezen a téren minden párttagnak személyes jövedélével kell előljárnia.

A termelékenység növelése, a minőség javítása terén csak úgy érhető el eredmény, ha az alapszervezet ellenőrzi az adminisztratív vezetőség munkáját. Az alapszervezet ossza be a kommunisztákat azokba a részlegekbe, ahol közvetlenül harcolhatnak a dolgozók politikai nevelésén, ahol összeköthetik a politikai agitációs munkát a vállalat legfontosabb kérdéseivel.

Minden vállalatban léteznek értékes tartalékok, csak arra kell törekedni, hogy ezeket teljes mértékben kihasználják. Minden igazgatónak, főmérnöknek, technikusnak, termelésben élenjárónak, párttagnak elemznie kell, hogyan válna lehetővé az évi terv teljesítése.

Az iparvállalatok pártalapszervezeteinek munkatervéből az tűnik ki, hogy nem foglalkoznak kellőképpen a párt és a kormány által kijelölt feladatok valórváltásával. A TEBA, a „Libertatea”, a „December 30”, a „Vörös Triko” gyárak pártalapszervezeteinek munkaterve nagyon kevés gyűlést irányzott elő, ahol elemeznék hogyan léptették életbe azokat a műszaki-szervezési intézkedéseket, amelyek a termelés és a termelékenység növelését, a minőség javítását, az önköltség csökkentését, új választék kiszélesítését irányozzák elő. Ezek mind olyan feladatok, amelyekkel a szabadforgalmu kereskedelemre való áttérésre vonatkozó párt- és kormányhatározat jelöl meg. Az alapszervezetek munkatervei nincsenek a vállalat sajátosságához kötve, formálisak, s elszakadtak azokról a kérdésektől, amelyek állandó problémái az egész munkaközösségnek. Az ilyen munkatervet semmiesetre sem emelik a párttagok és a munkások öntudatát, nem hatnak mozgósítólag a párt és a kormány által megjelölt feladatok teljesítésére.

A belső erőforrások felfedezésének legbiztosabb módja a szocialista verseny kiszélesítése. Egyes élenjáró vállalatok sikerei a szocialista verseny jó vezetésének, valamint a pártszervek és szakszervezetek támogatásának köszönhetőek. Több közfogyasztási cikket termelő vállalatban, ahol szemes körben kibontakozott a szocialista verseny, jelentős eredményeket értek el.

A pártaktivisták adnak több támogatást a vállalatoknak, hogy termelési feladataikat sikerrel teljesíthessék. Segítsék a pártalapszervezeteket a terv átdolgozásában. A pártalapszervezetek legközelebbi feladata a tervet átdolgozni s belefoglalni a jelenlegi legégetőbb kérdéseket. A tartományi pártbizottság büroja háromhavonként értekezletet tart majd a vállalatok politikai és adminisztratív vezetőivel, amelyeken elemzik a termelés kérdéseit.

A pártszervezeteknek hozzájárulással kell irányítaniuk az IMSZ szervezeteket, hogy minden fiatal bevonhassanak a szocialista versenybe. Az IMSZ alapszervezet bürojának tagjai ne dolgozzanak az irodákban, hanem kint, a vállalat különböző osztályain. Ismertessék a párt politikáját és mozgósítsák a dolgozókat a célkitűzések valórváltására. A szakszervezetek feladata a szocialista verseny megszervezése az 1955. évi terv teljesítéséért. A szakszervezetek feladata a szocialista verseny útján a munka jó megszervezése, a dolgozók részéről érkezett javaslátok valórváltása, az anyagpazarlás felszámolása, a minőség állandó javítása.

A vállalatokban még nagyon sok a rejtett erőforrás, amelyet a feladatok teljesítésének szolgálatába kell állítani. E feladatok azonban csak úgy teljesíthetők, ha az alapszervezetek megerősítik kapcsolataikat a tömegekkel, ha megjavítják a párttagjelöltek felvételének helyzetét, a pártönkivüli aktíva részéről pedig kellő támogatásban részesülnek.

Edzőmérkőzések Aradon

Vasárnap délelőtt a „December 30” gyár üzemi sporttelepén a Fl. Rosie UTA csapata edzőmérkőzést játszott a Fl. Rosie UTA fiatalok csapataival. Az aradi „A”-ligás csapatból hiányzott Serfőző és Farmati, előbbi betegsége, utóbbi sérülése miatt nem játszhatott és a textilgyári csapat 8:1 (5:0) arányú győzelmet aratott a fiatalok együttese ellen. A gólkötő Váci (2), Biráu (2), Dumitrescu, Don, Kapas, Jurca, illetve Janovics szerezték.

Ugyancsak edzőmérkőzést játszott a Metalul „G. Dimitrov” csapata is a sültopariak együttese ellen. Az edzés 3x30 perces harmadokból állt és az újdonsült „B”-ligás csapat, amely néhány tartalékkal állt fel, biztatóan mozgott.

A Locomotiva csapata is készül a jövő hónapban kezdődő bajnoki idényre és a játékosok egymásközött tartották kiadós edzést, amelyen az első csapat játékosai szintén jól mozogtak.

Néhány sorban

A román öklívivók harmadik svédországi versenyük keretében is igazolták kitűnő képességeiket és 8:2 arányban legyőzték a svéd csapatot. A román versenyzők közül Mircea Dobrescu, Toma Constantin, Margarit, Fiat, Constantin Dumitrescu, Nicolae Linca, Ghetu Velicu és Dumitru Cioboiaru győztek, míg P. Popescu és Negre vereséget szenvedtek.

Nemzetközi birkozó mérkőzést rendeztek a fővárosban: a Dinamo birkozó csapata 5:3 arányban legyőzte a szófiai Szpartak birkozóit. A román versenyzők közül Ruzsi, Pirvulescu, Bujor, Belusica és Suli győztek.

A svédországi Falunban megkezdődtek a gyorskorcsolyázó Európa-bajnokság küzdelmei. Az 500 méteres futamban a szovjet Grisin győzt 44,7 mp.-es idővel a finn Salonen és a szovjet Sakunenko előtt. Az 5000 méteres távon a svéd Erickson végzett az első helyen. Időeredménye: 8:57,2 mp. volt. Az 1500 méteres versenyen ugyancsak Grisin és a norvég Elevegen holtversenyben végeztek az első helyen 2:27,3 mp.-es időeredménnyel.

A magyar labdarugó csapatok is megkezdik előkészületeiket a bajnoki idényre. Két hét múlva már rajthoz állnak a csapatok és a fontosabb edzőmérkőzések eredményei a következők: Budapesti Vörös Lobogó—Pesterzsébeti Vasas 7:2, Kínizsi—Ganz Vagon 12:2, Budapesti Uőza—Budapesti Lokomotív 5:1, Honvód—Kistest 10:1, Budapesti Vasas—Gödöllő 16:0.

Az országos jégkorong bajnokságban a sztálinvárosi Metalul St. Rosu döntőtlent ért el a tavalyi bajnok Kolozsvári Stinta ellen. Az eredmények: Metalul St. Rosu Sztálinváros—Stinta Kolozsvár 3:3, Hadsereg Központi Háza—Dinamo Marosvásárhely 7:0, Avintul Csikszere—Vointa Bukarest 15:1.

A 2. számú szakiskola vivőcsapata vasárnap Nagyvárado vendégszerelt és a tartalékos aradi vivó csapat vereséget szenvedett a nagyváradi Progresultól. Az eredmények: Női tőr: 15:1, férfi tőr: 12:4, kard: 11:5.

Közlemények

Az aradi „December 30” textilüzem alkalmaz képesített, vagy kezdő munkásokat és munkásnőket, szövődé, vagy főnökségre. Falusiak részére, akik 50 kilométeres körzetben belül laknak, vonat-bérletjegyet biztosítanak.

Az aradtartományi néptanács egészségügyi osztálya a magánrendelővel bíró orvosok tudására hossa, hogy az összes magánrendelő mikódási engedélyét érvénytelennek nyilvánították. A magánrendelőt fenntartó óhajító orvosok február 10-ig adják be a tartományi néptanács egészségügyi osztályához a következő iratokat: Mikódási engedély iránti kérvény, orvosi diploma, vagy hitelesített másolata, orvosi igazolvány, a tartományi vagy rajoni „Sanepid” ujonnan kiállított és a rendelőre vonatkozó egészségügyi engedély, a rendelő butorzálat és az orvosi felszereléseket magában foglaló leltár, amelynek mellé felelnie az egészségügyi minisztérium által kiadott kéretnet. A kórházaknál alkalmazott orvosok, akiknek magánrendelőjük is van, az iratokat munkahelyükön adják be.

Időjárásjelentés

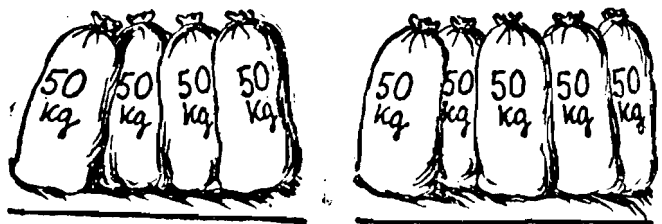
Többnyire felhős idő, csökkenő hőmérséklet várható, esedő minusz 1 és plusz 5 fok között. Helyi ködképződés és helyi eső. A következő két napon változó felhőzet mellett helyi ködképződés várható.

Mezőgazdasági napló

(Február hónapra)

Magtiszítás

Ki mit vet, azt arat. Ez az alapigazság már számtalanszor bizonyosodott. Ha csupán az elmúlt évekre tekintünk vissza, láthatjuk, hogy azok a kollektivisták és egyé-

nilek gazdálkodó dolgozó parasztok, akik tisztított, egészséges, jó csírázó-képességű, faj vetőmagvakat vetettek, bőséges termést takarítottak be. Ezeknek a vetőmagoknak nagyobb a termelékenységük, s éppen ezért tíz-husz százalékkal, sőt még ennél is többel nagyobb hektáronkénti terméshozamot biztosítanak.

Hogyan válasszuk ki a jó vetőmagvakat?

A tengerinél: Válogassuk össze a jóllejt, nagy csövek, amelyeken a szemek egyenes sorokban helyezkednek el és beborítják a csutka hegyét is. Vetésre azonban csak a cső közepén levő szemeket használjuk fel, mert ezek fejlődnek vetés után a leggyorsabban és bőséges termést hoznak. A mezőgazdaság szocialista egységei, amelyek nem rendelkeznek elegendő, vagy pedig megtelelő vetőmaggal, minél előbb cseréljék, vagy szerezze be a vetőmagvakat az állami tartálékból, az átvételi központtól. Az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok pedig egymás között cseréljék ki a magvakat.

Ezekben a napokban mindenfelé megkezdik a magvak tisztítását. Ezzel párhuzamosan szükséges, hogy megállapítsák a magvak csírázó-képességét. Ezt úgy végezzük, hogy száz magot nedves homokba helyezzünk és megvárjuk amíg kikel. Nem árt, ha többször megismételjük ugyanaból a magából a csíráztatást, mert így látjuk, hogy megfelelő-e vetésre.

A kikelés időtartamának megfigyeltése, valamint a nagy termés eléréséért szükséges, hogy többféle vetőmagnál elvégezzük a jarovizálást. Ebben az időszakban végezzük a zab, árpa, cukorrépa és burgonya jarovizálását. A magvak jarovizálásánál a mezőgazdasági mérnökök útmutatásai alapján kell eljárni a termelőnek, vagy pedig a tartálék tanácsát kell kérni, akik már elegendő tapasztalattal rendelkeznek ezen a téren.

Trágyázás

Az istállótrágyában megtalálhatók mindazok a tápanyagok amelyekre a

növényeknek szükségük van. A trágyázással eltöltött munkát és időt sokszorosan visszafizeti a föld. Ha például egy hektár földre, amelyre kukoricát vetünk — 40—50 szeker

trágyát terítünk, akkor ez a föld első évben 5—600 kilóval több termést hoz, a második évben 400 kilóval, a harmadik évben pedig 300 kilóval. Az istállótrágya olyan tulajdonságokkal rendelkezik, hogy mintegy 20 százalékkal növeli a föld víztartó képességét és így az aszályos években is sokkal nagyobb a megtrágyázott földek termése, mint a többieké.

A tápanyagok közül az istállótrágyával nagymennyiségű szerves anyagot (növényi részeket) is juttatunk a talajba, ahol azok humussá változnak. A talaj ezáltal omlásabbá, jobb szerkezetűvé válik; elszaporodnak benne a hasznos baktériumok is, amelyek a növény számára a tápanyagokat készítik elő. Az istállótrágya mindenféle talaj számára előnyös.

Az istállótrágyát bármikor ki lehet szállítani a földre. Helyes, ha februárban meggyorsítjuk az érett trágya kihordását. Nehogy a trágya veszítsen tápértékből, a föld végénél jól megfórt rakásba kell tenni, majd be kell fedni szalmával és azután mintegy 20 centi vastagságu földréteggel. A trágyát a föld megmunkálása kezdetén kell elteríteni, mielőtt az őszi szántást kultivátorral munkálnák meg. A kultivátor földréteget terít a trágyára. Ha viszont a földet őszi szántással megelőző napon terítjük el a trágyát, minden termelőnek tehát saját érdeke, hogy február végéig egyetlen kiló trágya se maradjon az istállóban, vagy az udvaron.

Most, amint az idő megengedi, megkezdődik a szántás és szükséges, hogy a lehetőségekhez mérten megterítsük a földet trágyával.

A gyümölcsfák metszése és gondozása

Ebben az időszakban megkezdődik a munka a gyümölcsösökben is. Két rendkívül fontos munkát kell elvégezni ebben a hónapban az idősebb gyümölcsfák ápolása terén. Az egyik a törzs ápolása, a másik pedig a koronaritkítás.

Az idősebb gyümölcsfák felrepesztett kéregét kéregkaparóval lekaparjuk. Erre azért van szükség, hogy a kéreg alatt meghúzódó különböző kártevők (almamoly, gyapjas pille, stb.) bábjait, tojásait elpusztítsuk. Az ágakról drótkéfével távolítjuk el a zuzmót és a mohát. (Ezek csak olyan gyümölcsösökben találhatók, ahol nem permeteztek).

Különleges fontosságu a korona ritkítása. Ezt a munkát lombhullás és rügyfakadás között végezhetjük el. A téli hónapokban azonban csak azokon a napokon végezhetjük a koronaritkítást, amelyeken a hőmérséklet plusz 2—plusz 3 Celsius foknál

nem alacsonyabb. Tehát a jelenlegi enyhe időjárás a legmegfelelőbb ennek a munkának elvégzésére.

Koronaritkításkor először is az elszáradt, beteg, vagy eltört ágakat és csonkokat távolítjuk el, azután minden olyan ágat, gallyat és vesszőt, amely befelé, vagy keresztbe nő és az egész gyümölcsfát elcsúfítja. Koronaritkítással kevesebb gally, ág marad a fán, nagyobbra fejlődik a gyümölcs és eredményesen védhetjük meg a szellős koronájú fát a különböző gombakártevőktől.

Az ágakat és gallyakat éles fűrészszel, a vesszőket pedig metszőlővel vágjuk le. A vastagabb ágakat tanácsos alulról kissé befűrészelni,

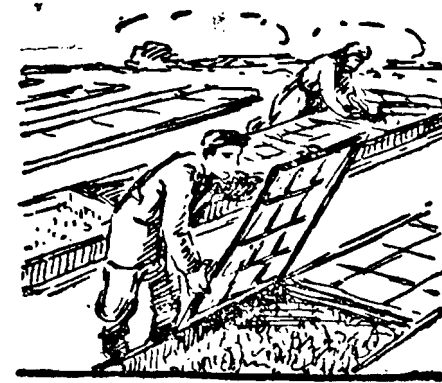

hogy így elkerüljük a behasadt, a fűrészszel ejtett sebeket és késselel simítjuk le, hogy a forradás gyors és tökéletes legyen. A sebeket be kell kennünk gyümölcshátránnyal.

Ebben az időszakban kell elvégeznünk a gyümölcsfák trágyázását is. A gyümölcsösökben az üres helyeket új gyümölcslákkal kell beültetnünk.

A melegágyak készítése

A korai főzelék- és zöldségfélék termesztése megköveteli, hogy kellő időben elkészítsük a melegágyakat és megkezdjük a magvak vetését. Eppen ezért minél előbb hozzá kell látni a melegágyi keretek elkészítéséhez, a régieket pedig meg kell jár-

vitani. Helyettesíteni kell a betakarított deszkákat hiányzó üveglapokkal és elő kell készíteni a gyékénytakarókat.

A melegágyhoz nagymennyiségű friss trágyát kell hinteni. A melegágyi talp elkészítéséhez legjobb a friss szalmás trágya, mert erjedés közben ez fejleszt a legnagyobb meleg. A 60—80 centiméter vastagságu trágyára helyezzük a kereteket, majd a keretek közé egy sor földet kell tenni. Azután be kell fedni alaktos deszkákkal, amíg bemelegszik és a gyomnövények magjai kikelnek. Ekkor összekeverjük a földet és vasgátlóval elsimítjuk, majd elvégezzük a magvak vetését.

Hősiesség

Eles, arcot hasogató hideg téli szél fúj. A vasutmenti kopasz fák ágai fázosan verődnek össze. Az égen haragos szürke felhők úzik egymást. A csuszós, sáros uton pirosnyakkendős, böszknyás kis falusi leány halad. Az iskolából igyekszik hazafelé. Homlokát kissé összeráncolja, gondolkodik. Annyi minden történt ma az iskolában. Holnapra pedig nem egy nehéz feladattal kell megküdenie, nem akar lemaradni a tanulásban.

Árcát benedvesíti a csapadék eső, hajat szel borzolja. Megalazult fejkendőjéhez nyúl, hogy megkösse, amikor szemében felvilámlan egy szikra. Szeme először a kíváncsiságot húzódik össze, majd a meglepetéstől táglul ki. Közelebb megy, a sin fölé hajol. Fényes kis csikot lát, a tört fém tómpa csillogását. Szívét először rémület járja át, elengedi kendője sarkát, s kezét pihegő keblére szorítja.

Megijedt nagyon.

Pár perc, a mit sem sejtő utasokkal megérkezik a brádi vonat. Hirtelen felült benne a veszélynek, egy borzalmas szerencsétlenségnek gondolata. Elveteszi, szomorúság és bánatfenygette embe- rek. Anyák, akik meleg családi otthonukba igyekeznek, — gyermekek, akiket társ szülői karok vár- nak. Sietnem kell — ölik fel benne a gondolat. Meg kell mentenie a vonatot a kisiklástól. A legközelebbi őrházig körülbelül két kilométernyi távolságot kell megmen- tie. Bő szoknyáját felfogja, hogy ne akadályozza a futásban és szedi a lábait egyre gyorsabban. Erzi, hogy fárad, de azért is fokozza lépteinek gyorsaságát. Szinte repül.

A szemelelő esőn át a téli ködös levegőn keresztül végre feltűnik az őrház épülete. Minden erejét összeszedve meggyorsítja lépteit. Az ajtóhoz ér, kicsit megáll, mely lélegzetet elmondja, hogy veszélyben a vonatot. Leül a legközelebbi szék- re.

— Csak siessenek, gyorsan, meg kell menteni a vonatot...

A leasat vasúti őrházból munkások indulnak a sín megjavítására. Rövid időn belül a személyvonat akadálytalanul vitte utasait otthon- muk, munkahelyük felé.

Cotoc Paraschiva Sabina, a halmágyi elemi iskola hetedik osztályos tanulója január 26-án igazi pionírhöz méltóan viselkedett. Becsülettel állta meg helyét akkor, amikor segítenie kellett, nem késlekedett, nem tévódott, hanem azonnal cselekedett.

Ennek a csendes leánynak bátorsága példaként áll az egész iskola pionírjai előtt.

A L. 10. számú CFR vonalfelügyelőség köszönetlevelet intézett a halmágyi hetosztályos elemi iskola igazgatójához és tanáraihoz. Megköszönte, hogy ilyen kötelességtudó, lelkiismeretes embereket nevelnek a rájuk bízott gyermekekből. E határozott, melegsí- vő pionír nevét hazánk egész dolgozó népe hálával és szeretettel zárja szívébe.

Beszélgetés a Franciaországban járt művész-együttes vezetőjével

Február 5-én utazott át városunkon a Franciaországban járt román művész-együttes. A küldöttség vezetője, Nicolae Minei elvtárs kérdéseinkre az alábbi válaszokat adta:

KERDES: Hogyan fogadta a francia nép a román kultúregyüt- tes látogatását?

VALASZ: Már a határon tapasztaltuk a francia nép fiainak baráti szeretetét. A határ utáni első vasúttállomáson francia dolgozók tömege fogadott és meleg szeretet- től jelezte ki hazánk művész- együttesét. A tömegből felhangzó „Béke és barátság” kiáltá- sok is annak a határtalan szere- tetnek voltak kifejezői, amelyet a francia dolgozók éreznek a béke- tábor képviselői, a Szovjetunió és a népi demokráciák dolgozói iránt. Ez a meleg baráti szeretet kísért utunkon Franciaország fővárosát, Párisig.

KERDES: Milyen élményeket szereztek párisi tartózkodásuk ide- jén?

VALASZ: A párisi állomáson számtalan munkásküldöttség fo- gadott. Amikor kezelt fogtunk velük, magukhoz öleltek és szemükben kifejezhetetlen öröm ragyogott. Nyelvismertet nélkül is megértettük volna, hogy céljaink közösek. A francia munkáscsapat is követ- zetes és bátor harcosa a béke ügyének. Erről a későbbiek folya- mán alkalmunk volt meggyőződni.

KERDES: Hogyan történt elő- adásukon a huliában banda táma- dása? Es kik voltak annak értelmi szerzői?

VALASZ: Az eset január 28-án, este történt az „Empire” kultúrte- remben. Több, mint ezeröt száz dolgozó szorongott a helyiségben,

amikor az előadásunkat kisszámu hulián banda provokációja za- varta meg. Reakciók román dolo- kat kezdtek énekelni, majd később éles fútyok és gorbombák közbe- kiáltásokkal zavarták az előadást. Ennek a provokációnak értelmi szerzői a hazánkban kimenekült burzsoá csöcsélek volt.

KERDES: Milyen magatartást tanúsítottak a francia dolgozók a provokálókkal szemben?

VALASZ: A francia dolgozók megbotránközással fogadták a csö- csélek aljas mesterkedését. Elégte- tellett láttuk azt a bátorságot és határozottságot, amellyel e huli- gán banda tagjait eltávolították a teremből. Az előadás után munká- sok jöttek hozzánk s kifejezték sajnálkozásukat a történetért. „Ne tekintsek ezt a francia nép meg- nyilvánulásának. A francia nép mindig rokonszenvezett és rokon- szenvezik a haladást képviselő or- szákok népeivel. Így meleg baráti szeretettel érez a román nép iránt is. A francia nép a román művész- együttes látogatását a román nép részéről történő szeretet kifejezésé- nek tekintik.” — mondta az egyik francia munkás.

KERDES: Mit tett a francia kormány a provokáció után?

VALASZ: Semmit. Sőt, az a vé- leményünk alakult ki, hogy nem- csak szemetehunytak a történetek felett, hanem elő is segítettek azt. Ez az ut alkalom volt számunkra, hogy megismerjük a nyugati or- szágek reakciói kormányainak ál- szenteskedő politikáját. De ugyan- akkor egyszerű alkalom volt arra is, hogy meggyőződhessünk a nyu- gati országok dolgozó tömegeinek baráti szeretetéről is. Ezt nyújtot- ta nekünk a francia nép példája...

Jól felkészült szakembereket a termelés számára

Az RMP Központi Vezetőségének és az RNK minisztertanácsának a tanoncszakiskolák és mesterképző műszaki iskolák megszervezéséről szóló nemrég megjelent határozatának gyakorlatba ültetése jelentős mértékben hozzájárul majd ahhoz, hogy az iskolákban alapos ismeret- tekkel rendelkező munkásokat és mestereket neveljenek.

Üzemünk, — a „G. Dimitrov” gyár — minden évben kapott ifjakat a szakmai iskolák és műszaki közép- iskolák végzettjei közül. Ezek az ifjak általában sok elméleti tapasztalattal rendelkeztek, de gyakorlati szempontjából igen gyenge felk- szültségűek volt. Ezért azután nem nyújtották azt a teljesítményt, amit elméleti tudásukhoz mérten elvártak tőlük. A műszaki középiskolákban tehát nem fordítottak kellő figyel- met a gyakorlati oktatásra. Ezt on- nan is tudom, hogy fiam az aradi fémipari műszaki középiskolába járt, s hetenként mindössze négy órán át végeztek gyakorlati munkát az is-

kola műhelyében. Hasonló volt a helyzet a szakmai iskolákban is. Ez volt az oka annak, hogy a hozzánk került ifjak nehezen illeszkedtek be a termelésbe és természetesen egy ideig keresetük is kevés volt.

A párt és a kormány legújabb határozata értelmében a jövőben ez nem fordulhat elő. A határozat ugyanis előírja, hogy a tanoncs- szakiskolákban például a tanoncok gyakorlati kiképzése — 6 hónapig az iskolai műhelyekben történik, ez- után pedig a gyakorlati munkát kö- telező módon a munkahelyen kell folytatni.

Nagy feladatok hárulnak reánk, technikusokra és mesterekre. Min- dent meg kell tennünk azért, hogy a tanoncszakiskolák, műszaki iskolák és mesterképző műszaki iskolák tanulói jól felkészültek szakmunká- sokká, segédmestereké és meste- rekké váljanak.

Molnár Bálint,

a „G. Dimitrov” gyár sze- relőműhelyének vezetője.

Az atomzsarolás kudarcra van ítélve

Az Egyesült Nemzetek Szervezeté- ben és a világsajtóban az utóbbi időben élénk vita folyik az atomfegyver és a többi tömegpusztító fegyver betiltásának kérdésében. Ezzel kapcs- olatban egy ízben már utaltam P. M. S. Blackett közismert angol fizikus véleményére. Emellett tettem, hogy Blackett a „New Statesman and Nation” című angol folyóiratban cikksorozatokat írt „Az angol politika és a hidrogénbomba” címmel. A cikksorozat záró cikkét az amerikai „Nation” is átvette 1954 szept. 11-i számában. A hidrogénbomba politi- kája és a csökönyösödő Anglia” címmel.

Blackett professzor cikkeiben rész- letesen foglalkozik (főként Anglia szempontjából) a tudomány és tech- nika legújabb vívmányai nyomán, a fegyverkezés és a katonai stratégia terén kialakult mai helyzettel. Blackett professzor különleges figyelmet szentel az atomfegyverek fejlesztése terén elért legújabb vívmányok kihatásaira. A szerző ezt a kérdést következetesen a „fegyveres erők egyensúlyának” és főként an- nak az „elmélet”-nek a szemzőge- ből boncolgatja, hogy egy katonai konfliktus esetén az atomfegyverek — és az egyik fél atomfegyverekkel felszerelt légiereje — ellenszely- hatja a másik fél szárazföldi had- erejének túlsúlyát.

Az említett „elmélet”, mint ismer- tetes annak eredményeként bukult fel, hogy a második világháború vé- gén az USA ideiglenesen megsze- rvezte a monopoliumot az atomfegy- verzet termelésén. Noha ez a

Írta: D. SZKOBELCIN
akadémikus

monopólium nem volt hosszútávú, mégis, egy bizonyos ideig az USA fölényben volt a fegyveripus terén. De hogyan is állnak ezek a dol- gok most? Blackett professzor a kö- lönböző országok sajtójában, külön- bösen pedig az amerikai sajtóban közölt hivatalos és nem hivatalos adatok alapos tanulmányozása után pontos választ ad erre a kérdésre. Ez a válasz lényegében a követke- zőket tartalmazza: a hidrogénbom- ba létrehozása után az USA meny- nyiségű előnye az atomfegyverek ta- kintatában (amellyel esetleg nyom- ban a második világháború befeje- zése után rendelkezett) ma már nem játszhat semilyen szerepet.

Blackett professzor egyik cikkében bár csak feltételezésekből kiindulva, mégis elég részletesen foglalkozik a kérdés műszaki vonatkozásaival, de csak elvi vázlatot adja annak a fo- lyamatnak, amelynek alapján a hid- rogénbomba robbanása végbemegy.

A tárgyalás kérdéssel kapcsolatban fontos megemlítenünk, hogy az ugy- nevezett atombomba előállításá- a gyártáshoz szükséges anyagok fel- dolgozásánál és finomításánál rend- kívül bonyolult technológiai folya- matokat követel meg. A műszaki el- járások kidolgozása és az ezeknek megfelelő bonyolult berendezések fel- építése szükségszerűen jelentősen pénzösszegeket és sok időt emészt fel. A robbanóanyag (nukleáris üzemanyag) ebben az esetben vagy egy különlegesen bonyolult műszaki folyamat segítségével nyerhető, a természetes nyersanyagból rendkívül kevés és nehezen elválasztható aktív

részek kiválasztása után, vagy pedig az atommaglábban végbem- enő magreakciók során keletkező termékekből, vagyis bizonyos mes- terséges rádióaktív anyagok előál- lítása után.

Meg kell jegyeznünk, hogy lénye- gükben a kétféle robbanási folya- matban — vagyis egyrészt a hid- rogénbomba, másrészt pedig az atom- bomba alkotó anyagok robbanásá- nál — felhasználni fizikai jelenségek bizonyos értelemben szöges ellenté- ben állnak egymással. Az atombom- ba robbanása abból áll, hogy hatal- mas mennyiségű magenergia sza- badul fel az egyes, legnehezebb atommagok hasadásai folyamatát sa- rán, amelyek aztán láncreakció for- májában ismétlődnek.

A természet rendkívül fukarnak bizonyult, ami a magenergiának ezen az uton való felszabadításá- ra lehetőségeit illeti. Földünkön kész á- lapotban csak egyetlen olyan anyag található, amely ennek a célnak megfelel, mégpedig az urán egyik izotópja (a 235-ös atomsúlyú urán), amely rendkívül nehezen vonható ki egy aránylag ritka és drága nyers- anyagból. Közudomás azonban, hogy ma már az atomipar rendelke- zésre állnak nagy, nagy költséggel mesterséges uton előállított anyagok is, mint a plutónium, a 233-as atomsúlyú uránium.

Még abban az időben, amikor a tudomány még alig kezdett foglal- kozni az uránban (vagy származé- kaiban) levő magenergia láncreak- ció utján való felszabadításának problémájával, a fizikusok tisztában voltak azzal az elvi lehetőséggel, hogy egészen más jellegű energia- forrásokkal is rendelkezünk.

Ellentétben azzal a folyamattal, ami az urán-atommaglábban és az (urán-származékokkal töltött) atom- bombákban végbemegy, ilyen erőfor- rások lehetnek azok a nukleáris fo- lyamatok is, amelyek nem a leg- nehezebb, hanem a természetben ta- lálható legkönnyebb atommagok se- gítségével állíthatunk elő, ezáltal nem a természetben talál- ló leg- bonyolultabb atommagok megse- misztése — felbontása, vagy hasa- dása — után, hanem — ellenkezé- leg — a legegyszerűbb atommagok bonyolultabb szerkezetű magokká való egyesítése után.

Már 1939-ben felvetődött az a hipotézis (amely utólag be is igazo- lódott), hogy a napban is ilyen fo- lyamatok mennek vége és ezek ké- pezik a kisugárzott napenergia for- rását. A magenergia és felszabadítási eljárásának elvi lehetőségét tehát már régen felismerték, gyakorlati megvalósítása azonban a mi termé- szeti körülményeink között kezdet- lennek tűnt. S az említett termu- nukleáris folyamat megvalósításához valóban olyan (tízmillió fokkal al- mérhető) hőfok elérésére van szük- ség, amely földünk körülményei kö- zött megvalósíthatatlannak tűnt.

Most azonban az embernek siker- ült megvalósítania ezt a folyamatot is. Mint a hivatalos közlemények- ből tudjuk, éppen ezzel a folyamat- tal idézték elő a hidrogénbom- bával való kísérletezések során a bomba robbanását.

A hidrogénbomba létrehozása ter- mészetesen nem volt független az ugynevezett atomtechnika vívmá- nyaitól, hiszen éppen az ugyneve- zett atomtechnika lehetőségei segí- telték elő a probléma megoldását. Erthető ugyanakkor az is, hogy ez a megoldás csak bizonyos új felfe- dezések nyomán vált lehetségessé, melyek lényegét azonban nem hoz-

ták nyilvánosságra. E felfedezések nyomán viszont gyökeresen megvá- tozott a helyzet a „nukleáris” fegy- verek terén, amit egyébként Blackett professzor hangsúlyoz cikkeiben.

A kérdés technológiai részét nem hozták nyilvánosságra. Márpedig egy dolog eleve nyilvánvaló és fon- tos: azok a rendkívül nagy nehezsé- gek, amelyek az atombomba gyártá- sához szükséges anyagok termelésé- hez fűződnek, a hidrogénbom- bához szükséges anyagok előállításá- ra már nem állnak fenn ugyanabban a mértékben.

Ami a nyersanyag kitermelését és finomítását illeti, a dolgok egészen másként állnak, mint az atomipari anyagok termelésében — amint már fentebb kifejtettük. Ez a nyersanyag sokkal könnyebben hozzáférhető és olcsóbb, feldolgozása pedig koránt- sen olyan bonyolult és drága. Ezért a szóbanforgó anyagok előállítása nem igényel oly nagy tökébelekete- zéseket, s termelésük kifejlesztéséhez sem kell oly hosszú idő, mint az atomfegyver gyártásának első szak- aszában, amikor urániumot vagy urá- niumszármazékokat használtak.

Blackett professzor ebből a szem- pontból elemzi a rendelkezésre álló adatokat a tudomány jelenlegi állá- sának figyelembevételével. Blackett kifejti, hogy a hidrogénbomba rom- boló ereje — amint ez az amerikai sajtó adatain alapuló számításokból kitűnik — körülbelül ezerszer na- gyobb, mint azoké az atombom- báké, amelyek 1945-ben Hiroshima és Na- gaszaki japán városokba dobták. Ha figyelembe vesszük azt a körülmé- nyt (amire a nyilvánosságra került ada- tokból következtetni lehet), hogy a hidrogénbomba gyártása egyszerre kezdődött meg az USA-ban s a Szov- jetunióban, vagy talán a Szovjetunió- ban még előbb is, mint az USA-ban,

akkor — mint az angol fizikus írja — olvételün arra a következtetésre kell jutnunk, hogy ez idő szerint már szó sem lehet az USA fölényéről az atomfegyverzet terén.

Az USA elvesztette azt az előnyt, amelyet az ugynevezett „új atomkor- szak” kezdetén szerzett.

Blackett professzor legutóbbi cikké- ben, amelyet a „Nation” amerikai folyóirat is átvett, a fent vázolt hely- zet nyomán elemzi az Anglia katonai politikájának kérdéseivel kapcsolat- ban levonható következtetéseket. (Lé- nyegében persze világos, hogy ezek a kérdések nemcsak Angliát érintik). Röviden, a szerző gondolatmenete a következő: a fentiek értelmében ab- ból a felfedezésből indul ki, hogy a hidrogénbomba gyártása tekintetében a Szovjetunió valószínűleg már egyenlő szintre jutott (az USA-val — D. Sz.). Ebből mindenképpen azt a következtetést kell levonni: vég- képpen el kell vetni azt az eszmét, hogy az atomfegyverrel való fenye- getőzés zsarolás eszközként alkalm- azzható a nemzetközi politikában. „S még kevésbé lehetséges a pre- ventív háború (I), bármennyire is erőlködnek ezen a háború egyes nagyhangú hívei”.

Blackett professzor megállapításai- nak lényege és végkövetkeztetése: el- sősorban az, hogy felismeri a népek sorsát fenyegető veszedelemet és azt a megengedhetetlen kockázatot, ame- lyet a fegyverkezés hájsza mind na- gyobb mértékben maga után von: másodsorban pedig felismeri, hogy az a politika, amely szerint a nemzet- közű kérdések „az erő álláspontjáról” rendezhetők, kátyuba jutott.

Blackett professzor azonban nem mutatja meg, hogyan lehet kijutni ebből a kátyúból. Márpedig azt hihe- tlen, hogy gondolatmeneti logikusan továbbvive, megálja ezt a kiutat.

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

*) A „Mezsdunarodnaja ziszny” („Nemzetközi élet”) című szovjet folyóirat szerkesztőségéhez intézett levél rövidített szövege.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje 2. ülészakának munkálatai

A költségvetés vitája a Nemzetiségek Szovjetjében

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Nemzetiségek Szovjetje február 4-i ülésén megkezdte a Szovjetunió 1955. évi állami költségvetési tervezetét. Az erre vonatkozó beszámolót Arsenij Zverjev pénzügyminiszter február 3-án, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje 2. ülészakának első napján terjesztette elő.

Arszenij Szofronov, a Nemzetiségek Szovjetje költségvetési bizottságának elnöke társjelentésében közölte, hogy a bizottság a költségvetési bevételek előirányzatának bizonyos növelését és néhány gazdasági és kulturális akcióra szolgáló kiadás összegének módosítását javasolta. Ezután javasolta, hogy a költségvetési bizottság által előterjesztett módosításokkal hagyják jóvá a Szovjetunió 1955. évi állami költségvetését.

Arszenij Szofronov társjelentésének elhangzása után, Mecsiszlovsz Gedvilasz képviselő emelkedett szólásra. Kifejtette, hogy az állami költségvetés számadatai beszédesen bizonyítják a szovjet ipar növekedését, a mezőgazdaság fejlődését, a Szovjetunió nagy előrehaladását. A szovjet Szovjet-Litvánia életéből merített példákkal szemléltette ezeket az eredményeket. A szovjet hatalom bevezetése óta eltelt 15 esztendő alatt hatalmas ipari létesült Litvániában. A köztársaság ipari termelése 1950-hez viszonyítva, a múlt évben több, mint kétszeresére növekedett; jelentősen növekedtek a bevetett területek. Mind virágzóbb az ország formájában nemzeti, tartalmában szocialista kultúrája. Csupán 1954-ben mintegy 100 új iskola nyitotta meg kapuit. A felsőoktatási intézmények mind több mezőgazdasági szakembert képeznek ki. Gedvilasz képviselő hangsúlyozta, hogy a költségvetési tervezet ékesszóló bizonyítja a szovjet népgazdaság békés fejlődésének, a szovjet állam békés politikájának.

„A szovjet állam — mondotta Szadik Ragimov képviselő — következetesen megvalósítja a lenini nemzeti politikát, nagy figyelmet szentel a szövetségi és autonóm köztársaságok gazdasági és kulturális fejlődésének. Világosan tükrözi ezt a köztársaságok költségvetése”. A szó-

nok bejelentette, hogy 1955-ben nagy összegeket fordítanak Azerbajdzsán költőiparának és mezőgazdaságának fejlesztésére.

Dzsabar Raszuvov képviselő elmondta, hogy a Tadszikisztáni népgazdaságának fejlesztésére eszközölt beruházások összege az utóbbi négy esztendőben mintegy háromszorosára növekedett. Tadszikisztánban — mondotta — rendkívül nagy figyelmet fordítanak a gyapottermesztésre, ami az ország legnagyobb kincse. A tadszikisztáni gyapottermesztők merészen alkalmazzák a legkorszerűbb agrotechnikai módszereket. Az eredmény hamarosan meg is mutatkozik: az elmúlt évben átlag 28,5 mázsa gyapotot takarítottak hektáronként. Tadszikisztán első helyen áll a Szovjetunióban a gyapottermesztés hektáronkénti hozama szempontjából.

Nyikolaj Avkimovics képviselő utalt arra, hogy a háború utáni években nagy összegeket fordítottak Bjelorusz népgazdaságának fejlesztésére is. Bjeloruszra ipara nemcsak, hogy teljesen helyreállt, hanem nagy lépéseket tett előre.

A köztársaságban gyors ütemben fejlődik a fémfeldolgozó ipar. A minszki traktorüzem, amelynek építése nagy vonalakban már be van fejezve, 1954 folyamán ezer, meg ezer esztendő minőségű „Belarisz” típusú traktort és erdőipari traktort szállított az országnak. A minszki gépkocsigyár hatalmas billenő tehergépkocsikat szállít a nagy építkezési telepek számára. A köztársaságban mezőgazdasági gépeket, motorokérpárokat, kerékpárokat s fémforgácsoló gépeket gyártanak. A Bjelorusz SzSZK költségvetése évről-évre jelentős összegeket irányoz elő közoktatásra, egészségvédelemre, lakásépítésre. A háború utáni időszakban az állam közel 3,5 millió négyzetméter lakófelületet épített a köztársaság városaiban és munkástelepüléseiben, a parasztok 517.000 lakóházat építettek a falvakon.

A Nemzetiségi Szovjet ülésén az összes felszólaló a Szovjetunió állami költségvetésének, a költségvetési bizottság által javasolt módosításokkal való jóváhagyása mellett nyilatkoztak. A képviselők számos konkrét javaslatot tettek a népgazdaság egyes ágainak vezetésében mu-

takozó fogyatékokoságok felszámolására.

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének 2. ülészakája folytatja munkálatait. A két kamarában — az Össz-szövetségi Szovjetben és a Nemzetiségi Szovjetben — folytatták a Szovjetunió 1955. évi állami költségvetésének vitáját.

Február 5-én délelőtt a Nemzetiségi Szovjet tartott ülést. Ivan Benediktov, a Szovjetunió földművelésügyi minisztere beszédében hangsúlyozta az állatok nevelésének fokozására a napokban fozott párhatározat óriási jelentőségét.

Geraszima Rud képviselő beszédes adatokat sorolt fel a Moldvai SzSZK gazdasági fejlődésének értékelésére. A legutóbbi négy év alatt — mondotta — számos gyárat építettek, illetve indítottak meg. A múlt év végén megkezdte az áramszolgáltatást a Dnyeszter mentén felépült duboszári vízierőmű is. Jelenleg egy nagy selyemipari kombinát épül köztársaságunkban, továbbá több nagy cukor- és konzervgyár. Az 1955. évi állami költségvetési tervezet csaknem 147 milliárd rubelt irányoz elő a Moldvai SzSZK közoktatására, egészségvédelemre, testnevelésre és társadalombiztosításra.

Ivan Kajrov, az OSzSZSZK közoktatásiügyi minisztere beszédében hangsúlyozta, hogy a Szovjetunióban az idén 68,4 milliárd rubelt fordítanak közoktatásra. Új iskolák építésére, az elemi iskolák, hét éves iskolák és a középiskolák fenntartására pedig 23 milliárd rubelt irányoztak elő.

Az OSzSZSZK-ban jelentős sikereket ért el a fizetés oktatás gyakorlati megvalósításában. Jelenleg 2.300.000-nál több tanuló látogatja a 8., 9. és 10. osztályt, mint 1950-ben.

A Nemzetiségi Szovjet február 5-i ülésén felszólaltak még a következő képviselők: Pirzan Szeitov (Karakalpak Autonóm Köztársaság), Kuluipa Konducsaloja (Kirgizia), Leonid Lenomac (Esztország), Jakov Zanojban (Örményország), Nurdzsamal Durgyeva (Türkmenia), Ivan Beljaev (Finn-Karéliai SzSZK) és Vaszilij Zotov, a Szovjetunió élelmiszeripari minisztere.

Az arab országok nem hajlandók agresszív katonai szerződést kötni a nyugati hatalmakkal

KAIRO. (Agerpres.) Az arab országok közvéleménye mind határozottabban tiltakozik az amerikai imperializmus ügyneiként által szorgalmazott agresszív katonai szövetségek megteremtése ellen. Mint a France-Presse jelenti, a különböző egyiptomi arab és muzulmán egyesületek több mint ezer küldötte február 3-án gyűlést tartott Kairóban

és tiltakozott az ellen, hogy a Nyugattal való katonai szövetségbe vonják be az arab országokat. A felszólalók keményen elítélték Nuri Szaid iraki miniszterelnököt, mert katonai paktumot kötött Törökországgal. A gyűlés résztvevői határozatot fogadtak el az arab országok egységének megszilárdításáról. Bizottságot alakítottak abból a célból,

hogy ez a bizottság a gyűlésen hozott határozatot terjessze az arab országok Kairóban folyó értekezletére.

Mint Bagdadból jelentik, Feizil iraki király, Abdul Ilah trónörökös és Nuri Szaid miniszterelnök február 3-án elhatározták, hogy Irak aláírja a Törökországgal kötött katonai szerződést.

Az atomzsarolás kudarcra van ítélve

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

Blackett legutóbbi cikkének címe arról tanuskodik, hogy a szerző „Anglia hagyományos politikájából” indul ki: e politika szémszövegéből vett fel és boncolgat minden kérdést. De vajon általában lehetséges-e megoldást találni ezekre a kérdésekre, ha a megoldást keresve nem lépünk át a nemzetközi és katonai politikai fel-fogás szűk kereteit és hagyományos módszereit? Megoldhatók-e helyesen ezek a kérdések, ha abból az elvből indulunk ki, hogy a nemzetközi kapcsolatok legfőbb és kizárólagos tényezői csak azok az új, hatalmas természeti erők, amelyeket a tudomány és a technika vívmányai a legutóbbi években feltártak, s ha nem vesszük figyelembe a népek társadalmi életében ezzel párhuzamosan megjelent más természetű új, hatalmas tényezőket?

Blackett professzor látszólag realista megoldást keres napjaink legfontosabb problémáira. Felmerül azonban a kérdés: vajon realista-e az a politikus, aki napjainkban figyelmen kívül akarja hagyni azt a tényt, hogy egy hozzávetőlegesen 900 millió ember által lakott területen olyan rendszer honosodott meg, amely kizárja annak a lehetőségét, hogy agresszív háború céljainak rendelkezései az állam politikáját? Realistának lehet-e tekinteni azt, aki a nemzetközi problémák latolgatásánál nem tartja szem előtt a világ legszélesebb néptömegeinek törekvését a tartós békére?

Ha szem előtt tartjuk ezeket a tényezőket és ezeket az erőket — amelyek éppen olyan reálisak, mint az atombombák — akkor világossá válik, milyen uton kell megoldani azokat a problémákat, amelyekre — különösen

legutóbbi cikkeiben — Blackett professzor figyelme irányul. Ez az út: a kollektív biztonsági rendszer létrehozásának és megerősítésének útja, amelyen az első lépést az Egyesült Nemzetek Szervezetének létrehozása jelentette. Ez az út: a népek közti kapcsolatok olyan rendszerének kiépítése, amely biztosítja a fellemerült viták kérdések tárgyalásokkal való megoldását az összes érdekelt felek számára elfogadható egyezmények útján.

A nemzetközi atompolitika kérdéseire vonatkozó tárgyalások kezdeti szakaszában a tárgyalásokra még bizonyos negatív hatást gyakorolhatott bizonyos „hipnózis”, amely búvároké volt a USA kormányzókéire, mert azt képzelték, hogy az atomteremtés titka az ő monopóliumuk (ennek illuzorikus volta egyébként már akkor teljesen világos volt a szakemberek előtt). Később, bizonyos ideig még feltételezhették, hogy az USA mennyiségileg bizonyos fölényt rendelkezik az atomfegyverrel tekintetben. Most azonban, miután hidrogénbombákat gyártottak a Szovjetunióban, a nemzetközi politika kérdéseinek megoldásában abból a feltételezésből kiindulni, hogy az USA fölényben van az atomfegyverrel szemben, egyértelmű volna a kétségbevonhatatlan tények tagadásával, az ebből folyó minden következménnyel.

Egyeszer s mindenkorra el kell vetni a nemzetközi problémák megoldásának e téves módszerét, amelyet e hibák sugalmaznak. Be kell már ismerünkön végre, hogy azok a vélt előfeltételek, amelyekre az „erőfölény”-ből kiinduló tárgyalások hívei politikájukat alapozzák, többé nem léteznek.

Mint ismeretes, a Szovjetunióval szemben alkalmazott „kemény” diplomácia politikájára sohasem járt sikerrel. Ez a politika most már nemcsak

irrealissá, hanem egész egyszerűen képtelenné vált.

Blackett professzor, aki valójában itélte meg a jelenlegi helyzetet és erőviszonyokat, teljesen indokoltan aggódik országa és más nyugat-európai országok sebezhetőségéért az „atom visszavágások” esetére, uszupán arról beszél, hogy felül kell vizsgálni Anglia katonai politikáját; nem ajánl azonban semmiféle pozitív megoldást. Már pedig a legjobban, vagyis pontosabban, az egyetlen szükséges megoldás az atom- és hidrogénfegyver eltiltásának valóra váltása.

Történetének hosszú évszázadai folyamán az emberiség mindig elvetelte azokat a háborúkat, amelyek célja a népek kiirtása volt. Évszázadokon át megvoltak a háború törvényei, amelyek, lényegükben annak a ténynek az elismeréséből fakadtak, hogy az ilyen háborúkat megengedhetetlenek. A jelenlegi körülmények között ezek az elvek parancsok módjára megkövetelik az atomfegyverek eltiltását.

Most a kérdés így vetődik fel: az emberiségnek vagy sikerül eltorlaszolni az atomháború útját — és hisszük, hogy ez így is lesz —, vagy pedig ellenkezőleg, a világ egy pusztító háborúba sodródik — és úgy hisszük, hogy ezt az eshetőséget el kell és is lehet hátrítani.

A tudósokra és talán legfőként a fizikusokra — a tudományok ama képviselőire, akik létrehozták az atomipart — rendkívül nagy felelősség hárul ebben. Arra kötelezi őket, hogy küldjenek egyesült erővel s szabadítsák meg az emberiséget a fenyegető veszélytől.

A szovjet szakemberek már régóta nagy figyelmet fordítanak az atomenergia békés felhasználásával kapcsolatos feladatokra. Mint ismeretes, a feladatok megoldásában sikerült is nekik jelentős eredményeket elérni.

V. M. Molotov fogad a Kínai Népköztársaság nagykövétét

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere február 5-én fogadta Liu Sziaot, a Kínai Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét, aki nemskára átnyújtja megbízólevelét a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnöksége elnökének.

A Szovjetunióban tartózkodó amerikai újságírók fogadáson N. Sz. Hruscsovnál

MOSZKVA. (Agerpres). — (TASZSZ).

N. Sz. Hruscsov, az SzKP Központi Bizottságának első titkára február 5-én fogadta W. R. Hearst, J. Kingsbury Smith és F. Conniff amerikai újságírókat s hosszasan elbeszélgetett velük.

Európai értekezlet Varsóban Nyugat-Németország remilitarizálása ellen

BERLIN. (Agerpres). — Mint a „Der Morgen” jelenti, február 6-án európai értekezlet nyílt meg Varsóban Nyugat-Németország felfegyverzése ellen, a német kérdésben és a leszerelés kérdésében folyó tárgyalások megkezdésére.

A híradás szerint, a Német Demokratikus Köztársaságnak az értekezleten résztvevő küldöttségét Johannes Diekmann, a Német DK Népi Kamarájának elnöke vezeti. Részt vesznek az értekezleten Nyugat-Németország képviselői is, küldöttség érkezett továbbá Franciaországból és Angliából is.

M. Ralea akadémikus és Ligia Macovei állami díjas festőművész, a Román Népköztársaság érdemes művésze, pénteken reggel Varsóba utaztak, hogy képviseljék országukat a lengyel fővárosban február 6-án megnyílt európai értekezleten.

Kölcsönös kereskedelmi képviseletek létesültek a Kínai Népköztársaság és Japán között

TOKIO. (Agerpres). — Az Associated Press hírügynökség jelenti:

Szozo Murata, a nemzetközi kereskedelem fejlesztésének kérdésével foglalkozó japán egyesület elnöke bejelentette, hogy egyezményt kötött Kínában kölcsönös kereskedelmi képviseletek létesítésére. Hozzávetette, hogy ez mindkét ország érdekeit szolgálja.

Szozo Murata hangsúlyozta, hogy az egyezménnyel kapcsolatban jelenleg terjesztett Hatayama miniszterelnök elé s hogy a miniszterelnök kijelentette: mindenben helyesli az egyezményt.

Ellentétek a Commonwealth értekezletén Tajván kérdésében

LONDON. (Agerpres.) — Butler angol pénzügyminiszter a Commonwealth értekezletének február 3-i plenáris ülésén beszámolt a fontsterling övezetének pénzügyi helyzetéről.

A pénzügyminiszter kénytelen volt beismerni, hogy komoly rosszabbodás állt be a fontsterling övezetnek helyzetében. Kijelentette, hogy a behozatal növekedett, a kivitel ellenben egyre csökken. Az infláció veszélye mind fenyegetőbbé válik.

Mint a France Presse jelenti, a Commonwealth-értekezlet folytatja a Távol-Keleten előállt helyzet megvitatását. Tajván kérdésében India olyan álláspontot helyezkedett az értekezleten, amely homlokegyenest ellenkezik Újzéland és Ausztrália álláspontjával.

Emiatt — írja a France Presse — a Commonwealth országai nem adnak ki semmilyen nyilatkozatot vagy közös közleményt Tajván ügyében.

Rövid külföldi hírek

A genovai kikötőmunkások sztrájkja immár 15 napja tart és általános sztrájk jellegét öltötte. A munkálatok provokáló akciói, a rendőrség terrorintézkedései és a kormány fenyegetései a sztrájkolókat erős ellenállásba ütköztet. A jogaikat védelmező sztrájkolókat emberséges munkakörülményeket követelnek. A genovai munkások sztrájkja a nagy „Iri” monopólium ellen irányul. Ennek tulajdonában van a genovai vállalatok legnagyobb része.

Hatalmas orkán pusztított Sziciliában és Calabria több tartományában. A 105 kilométeres sebességű orkán nagy anyagi károkat okozott és sok ember esett áldozatul. Palermóban, Reggio-ban, Calabriában és más városokban sok ház rombadott, a közlekedés teljesen megbénult. A Földközi-tenger vize több tartományt elöntött.

LEGUTÁBB

Antoine Pinay-t bízták meg az új francia kormány megalakításával

PARIS. (Agerpres). — A France Presse hírügynökség jelenti, hogy két napon át tartó számos kihallgatás után Renée Cofy, a Francia Köztársaság elnöke Antoine Pinay-t bízta meg az új kormány megalakításával.

A szovjet szakszervezetek válasza az angol szakszervezetek üzenetére

MOSZKVA. (Agerpres). A nemrégiben lezajlott angol-szovjet barátsági hónap alkalmából 243 angol helyi szakszervezet üzenetet küldött a szovjet szakszervezeteknek. Az angol szakszervezetek annak az óhajuknak adtak kifejezést, hogy szilárdítsák meg a két ország szakszervezeteinek baráti kapcsolatát és az angol-szovjet együttműködést.

A „Trud”, a szovjet szakszervezetek sajtószerve, február 5-én közölte N. M. Svernyiknek, a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa elnökének alábbi választát:

Kedves barátok, A Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa a szovjet munkások és tisztviselők köszönetét tolmácsolja nektek az angol-szovjet barátsági hónap alkalmából a szovjet szakszervezetekhez intézett baráti békeüzenetért.

A szovjet dolgozók mindenben oszdták az üzenetben kifejezésre jutott kívánságokat az angol és a szovjet nép baráti kapcsolatainak kibővítését illetően. Akárcsak ti, mi is úgy véljük, hogy lényegesen meg lehet javítani a békés jövő kilátásait, ha pontosan betartjuk a két ország között fennálló, 20 évre szóló háború utáni barátsági és kölcsönös segélynyújtási szerződést.

A japán kormány tárgyalásokat kezd a Szovjetunióval a diplomáciai kapcsolatok helyreállításáról

SANGHAI. (Agerpres). — A TASZSZ tokiói híradás nyomán jelenti:

A japán minisztertanács február 4-i ülésén elhatározta, hogy tárgyalásokat kezd a Szovjetunióval a diplomáciai kapcsolatok helyreállításának kérdéséről. Megbízták Szigemicu külügyminisztert, hogy foglalkozzon az összeg szükséges részletkérdésekkel.

Mint a „Kiodo Tusin” hírügynökség jelenti, Szigemicu külügyminiszter a minisztertanács ülése után kijelentette, hogy Japán egy-két nap múlva közli a Szovjetunióval hozzájárulását a japán-szovjet kapcsolat normalizálására vonatkozó tárgyalások megkezdéséhez. Japán az ENSZ mellett lévő megfigyelője útján közli választát a Szovjetunióval.

A tokiói rádió arról ad hírt, hogy nyomban a minisztertanács ülése után a hatalmon lévő demokráta párt vezetősége tanácskozást tartott. Nemoto, a minisztertanács főtitkára a kormány nevében ismertette a kormányhatározatot. A tokiói rádió azt is közölte, hogy a tanácskozás jóváhagyta a kormány politikai irányvonalát és elhatározta, hogy minden eszközzel előmozdítja a Szovjetunióval való tárgyalásokat. A demokráta párt vezetősége egyben jelezte: a párt minden erejét latbatveti, hogy a legrövidebb időn belül hívják össze a diplomáciai kapcsolatok helyreállításával foglalkozó japán-szovjet értekezletet.

A tanácskozáson kiemelték azt is, hogy a Szovjetunióval való tárgyalások megkezdését nem szabad függővé tenni a területi kérdések és az internál japánok repatriálása kérdéseinek megoldásától, minthogy ezek a kérdések a diplomáciai kapcsolatok helyreállítása után rendezhetők.

A nyugati sajtó a Mendés-France kormány bukásáról

PARIS. (Agerpres).

A „France Presse” tudósítója arról számol be, hogy a washingtoni hivatalos körök főleg attól tartanak, hogy a kormány bukása késleltetni fogja a párisi egyezmények ratifikálását. Az „United Press” tudósítója szerint Washingtonban hangsúlyozták, hogy „a legutóbbi két és fél év folyamán Mendés-France volt az egyetlen francia miniszterelnök, aki erőszakolta a határozathozatalt a német újrafelfegyverzés robbanékony kérdésében.”

Az „United Press”, párisi tudósítójának jelentésére hivatkozva, hangsúlyozza, hogy „az új francia politikai válság hosszadalmasnak és súlyosnak ígérkezik”, majd a következőket foglalta össze az amerikai mértékadó körök véleményét: „Lehetséges, hogy Adenauer kénytelen lesz elhalasztani akcióját (a párisi egyezmények ratifikálására irányuló akcióról van szó — Szerk.) ha e hó

végéig nem alakul meg a párisi egyezmények tekintetében pozitív politikát folytató francia kormány. Washingtoni hivatalos személyiségek ezzel kapcsolatban a nyugatnemzet kormánykörök bizonyos figyelemzeteit tanulmányozzák. E figyelemzeteik arra irányulnak, hogy a párisi egyezményekre vonatkozó határozat meghozatalában bármilyen — például hathatós — késedelem végzetes lehet Adenauer politikájára — vagyis arra a politikára, amelynek célja a bonni köztársaság beilleszkedése az európai védelmi rendszerbe.”

Az angol lapok hasonló értelemben írnak a francia kormány bukásáról. A „Times”. „A francia kormány súlyos veresége” címmel a következőket írja: „Már a tárgyalások idején is nyilvánvaló volt, hogy a kormány elnökeinek csak azért vetették fel az északafrikai kérdést, mert ezt jó ürügynek tekintették a kormány megbuktatására.”

MAXIM GORKIJ

„DOZSA GYÖRGY” mozi: február 8-án: Róma 11 órakor. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta 11 órakor matiné.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: február 8-án: Elettjel. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: február 11-ig: A madarak védelmében. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

I. L. CARAGIALE” mozi: február 7-ig: Róma 11 órakor. Előadások: 3, 3, 5, 7, 30 és 9, 30 órakor.

„UJ IDOK” mozi: február 13-ig: Miklós Maklay. Előadások: 3 órált folytatásosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): február 8-án: Hamlet. Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mike-laka): február 8-án: A kürtös unokái. Előadások: este 7 órakor, vasárnap 3, 5 és 7 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): február 9-ig: A Dunán túl.

„PETOFI SANDOR” mozi (Rad-na): február 9-ig: Az erdő.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): február 9-ig: A Huai folyam megszelídítése.

Az aradi Állami Román Színház műsora: Szerdán, február 9-én délután 4 órakor a „December 30” gyár termében előadásra kerül: Szajkók (Gaite).